

หวายเขียว

ชื่อวิทยาศาสตร์ –

ชื่อพื้นเมือง หวายเขียว, หวายขม, หวายบุ๋น, หวายใหญ่, หวายพะอง
(นครราชสีมา)

ชื่อวงศ์ PALMAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น หวายเขียวเป็นไม้เถา ขึ้นเป็นกอ ลำต้นเลื้อยพาดขึ้นไปตามต้นไม้อื่น มักชูยอดขึ้นสูง กาบใบหุ้มรอบลำต้นสีเขียว มีหนามแหลมตามลำต้นและก้านใบ

ใบ ใบประกอบแบบขนนก ใบย่อยสีเขียวเข้ม เรียงตัวไม่เป็นระเบียบ ใบย่อยรูปใบหอกแกมรูปแถบ ขอบใบด้านข้างมีหนาม

ดอก ดอกออกเป็นช่อ แยกแขนง ช่อดอกย่อยห้อยลง ดอกในช่อดอกฝอยเรียงซ้อนกันเป็นระเบียบ สีเหลืองอ่อน ออกดอกเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

ผล ผลค่อนข้างกลม ผลอ่อนสีเขียวเข้ม ผลแก่สีเหลือง ผิวผลมีเกล็ดบางเรียงทับซ้อนกัน หนึ่งผลมี 1 – 2 เมล็ด ออกผลเดือนกรกฎาคม – กันยายน

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้งและป่าคันทาสภาพ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในที่ค่อนข้างชื้น

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ หน่อมีตลอดปี เดือนมกราคม – เมษายน ออกผล

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดหวาย (หน่อหวาย) นำมาแกงเปรอะเหมือนแกงหน่อไม้เผาไฟจิ้มกับน้ำพริก ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานได้

รส ยอดอ่อน รสขมเล็กน้อย เนื้อหุ้มเมล็ด รสหวานปนฝาด

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ดและแยกหน่อ